

ad extremum eam facillime debilitat, omniaque evertit, perturbans naturam (§. 29.), quae saepissime & jam desperatos fanitate restituit.

§. 51. Verum tamen experientia magis confirmat rationem, quam quis proponit; multos itaque aegrotantes videre licet, solo victu ope naturae saepius conservatos (§. 27.), non quidem cito, attamen fat tuto; alios etiam ope medicorum prudentium cito quidem fanatos (§. 42.); attamen illorum peritia, cum usum tempestivum medicationis, remediorumque utilium optime noverant; nequaquam autem copiosiorum medicamentorum abusu. Multo vero plures novi, qui valde incommodati sunt, atque in postremum spirationis pervenerunt, & in morbum diuturnum inciderunt, magnasque difficultates miserime passi sunt, vel praematuram etiam mortem exhauserunt de usu multorum inutilium medicamentorum (§. 46.), de remediorumque multitudine, et de imperitia illorum, qui morborum causas ignorant, nec propensiones observant, quas natura